

Zázrak jménem MMS

Na začátku léta se mi cosi hnulo v poškozené noze, na které mi schází kotník. Z ničeho nic, jsem se nemohl postavit. Každý krok byl utrpení. Noha zrudla a sálala horkem. Mimo mých tradičních otevřených defektů se mi začal otevírat i kotník. Okamžitě mi vylétly teploty do okolí 39 °C. Venku 35 a v těle skoro 40 = smrtelná kombinace. Bolest byla i v klidu tak hrozná, že jsem během noci spolykal až 12 tabletek ibalginu, abych alespoň na chvíli usnul. Cesta k lékaři zbytečná, protože během jara už do mne nacpali 11 krabiček antibiotik, tedy možnost, že by ještě zabraly byla nulová.

Nebylo zbylí a zavola jsem Tomáši Lehenhartovi, aby mi přivezl z lékárny pod jeho ordinací Guna flam, se kterou jsme před pár lety mé záněty úspěšně zlikvidovali.

„Zkusil bys MMS, jestli ti to něco říká?“ Zeptal se Tomáš.

„Vím, že to je něco s chlórem a že jsme dávali nějaký článek na stránky,“ odpověděl jsem.

„Večer ti to přivezu, mám to doma!“

Jak Tomáš slíbil, tak mi i přivezl homeopatické kapky Guna flam a lymfo a takové dvě malinkaté ampulky. Ale to už jsem měl z internetu nastudováno vše dostupné o MMS. Tomáš mi podal potřebné instrukce a pro jistotu mi je předal i napsané na papírku.

Začal jsem tedy postupovat podle návodu a nestačil se divit. První den po jedné kapce, druhý po dvou a třetí po třech. Přibližně každé dvě hodiny. Tři kapky je strop, který jsem zachoval. První obrovská úleva přišla hned po vypití první dávky. Okamžitě zmizely vysoké teploty. Ta úleva byla natolik veliká, že jsem úplně zapomněl na nohy. Teprve ráno jsem si uvědomil, že jsem místo 12 spolykal jen dva prášky na utišení bolesti. Po třech dnech používání MMS jsem vysadil prášky úplně a dnes si je vezmu jen podle potřeby, když mám před sebou nějakou větší fyzickou námahu.

Tím ovšem zázraky neskončily. Při převazu nohy jsem zjistil, že se kotník zavírá neuvěřitelnou rychlostí a nejen to. I další dva defekty, které jsem měl dva roky otevřené do živého masa, se zastropily a hojí se. Po týdnu jsem vylezl z domu a zkusil řídit auto. Utekl měsíc a půl, a nohy jsou zavřené a téměř bez bolesti. Samozřejmě, poškozený kyčelní kloub, nebo rozpadlé kosti kotníku se nespraví, takže opravdu neběhám jako kamzík. Ale bez teplot, zánětů a děr do nohy je život o 200% příjemnější.

Radek Sedláček

